Recensie – Hou van mij– Jeugdliteratuur - Karin v. W.

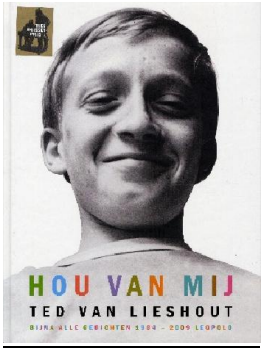

Titel:	*Hou van mij* Bijna alle gedichten 1984 - 2009
Auteur:	Ted van Lieshout, 21-12-1955
Uitgeverij:	Leopold
Jaar van uitgave:	2009
Aantal pagina's:	269
Genre:	Poëzie
Prijs:	2009: Theo Thijssenprijs voor het gehele oeuvre; 2010: Zilveren Griffel

Recensie: Ted van Lieshout, *Hou van mij* (2009)

Toen Ted van Lieshout in 2009 mocht vieren dat hij als dichter al 25 jaar zijn brood verdiende en daarbij ook de belangrijkste prijs voor jeugdliteratuur over het gehele oeuvre mocht ontvangen, was dat een goede reden om een verzamelde gedichtenbundel uit te geven. Het begrip gedichtenbundel mag je ruim nemen. Want Ted van Lieshout dicht in eenvoudige rijm, met mooie zinnen die niet rijmen, maar ook met beelden zonder woorden. Ted van Lieshout is een kunstenaar met een grote K!

Een gedichtenbundel lees je meestal niet in één ruk uit, maar neem je gedoseerd tot je. Ik begon toevallig met het gedicht 'Lieve snuit'. Een hilarisch gedicht over een kind, dat graag een huisdier wil en daartoe een aantal beloftes doet aan zijn ouder(s). Dit wordt echter direct gevolgd door onnoemlijke dreigementen, wanneer hij het geliefde diertje niet mag hebben. Geniaal!

Meteen gedreven om méér te lezen, bladerde ik naar een pagina waarop gedichten stonden over de dood van zijn vader. Niet geschreven vanuit zijn volwassen ik, maar vanuit het kleine jongetje dat nog in hem huist.

'De laatste dagen met papa' begint zo:

> "Wat was ik trots toen papa stierf.
> Ik wou meteen naar school, aan iedereen
> vertellen dat ik lekker geen vader
> meer had – ik wilde anders zijn."

Verderop vertelt hij dan over de condoleancekaarten die moeder voorleest:

> "(…) Die van de juf
> vond ik het mooist. Ze had veel meer
> verdriet dan ik, dat kon je lezen."

Op het einde vertelt hij, dat zijn vader niet meer terugkwam. Dat verbaast hem en dan beseft hij dat hij hem mist. Gruwelijk mooi.

Na de dood van zijn vader, staat zijn moeder er alleen voor. Door de gedichten geschreven over moeders, krijg ik onbedoeld een beeld van haar voor ogen. Soms is ze depressief, want ze slaapt de hele ochtend uit. Soms is ze gemeen en streng. Ze laat de kleine jongen heel veel klusjes doen. Daarnaast lees je ook, dat hij veel van haar houdt en bezorgd is om haar.

> “Ik denk dat ik naar buiten ga en
> op straat roep: hier mama, je hoort hier!
> Misschien dat ze in de verte mijn stem
> kan horen (…)
> Nee ik kan maar beter binnen blijven,
> voor als ze belt, en stil zijn, want
> misschien zouden overal uit de huizen
> de verkeerde moeders komen hollen
> en dan vind ik de mijne nooit meer tussen
> al die hopeloos losse moeders in de regen.”

Hoewel ik veel gedichten aantrof over de dood en over zijn complexe relatie met zijn moeder, worden ook heel andere thema’s besproken. Reclames in dichtvorm gezet, zelfs een handleiding om te leven en een brief aan God ontbreken niet. Er staat zoveel in dat je het echt zelf moet lezen! Ik weet in elk geval wel, wat ik komend jaar voor mijn verjaardag wil hebben: *Hou van mij*. Dat kan je blijven lezen en je blijven verbazen!